

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1281/2019
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Трајковић адвокат из ..., против туженог РТБ „ББ“ Група ВВ ДОО из ..., чији је пуномоћник Александар Новаковић адвокат из ..., ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2090/2018 од 14.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2090/2018 од 14.12.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2090/2018 од 14.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 48/18 од 07.06.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име јубиларне награде за 40 година непрекидног рада исплати тужиоцу износ од 222.450,00 динара са законском затезном каматом од 07.08.2016. године до исплате, у року од осам дана под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 70.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2090/2018 од 14.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 48/18 од 07.06.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног

права, благовремено изјавио посебну ревизију предвиђену чланом 404. Закона о парничном поступку (ЗПП).

Према тој одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Из наведене одредбе произилази да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, па је зато за оцену њене допуштености ирелевантан ревизијски разлог о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. У конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права - члан 120. став 1. тачка 1. Закона о раду којим је прописано да се општим актом и уговором о раду може утврдити право запосленог на јубиларну награду и одредби колективног уговора код туженог којима је предвиђено да је тужени дужан да награди запослене који су код њега на раду провели одређено време и да се јубиларна награда за 40 година рада исплаћује у висини 2,5 просечне месечне зараде (члан 92. став 1. и 2. тачка 5), те да се под зарадом подразумева зарада у бруто износу која, поред нето износа који се исплаћује запосленом, садржи порезе и доприносе који се плаћају из зараде (члан 57. став 2). Пресуда Врховног касационог суда Рев2 1768/2016 од 11.04.2017. године донета је у спору за исплату отпремнине и зато не може бити пример за неуједначену судску праксу у спору за наплату јубиларне награде, док је одлуком Уставног суда Уж 6583/2012 од 25.03.2015. године одлучивано у уставној жалби због повреде права на правично суђење у радном спору за наплату отпремнине.

Из ових разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

У спору за наплату новчаног потраживања из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП у вези са чланом 436. истог закона - према вредности предмета спора побијаног дела.

У овом случају вредност предмета спора побијаног дела износи 222.450,00 динара (члан 28. став 1. ЗПП) и очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је меродавна за оцену дозвољености ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

С тога је ревизија тужене недозвољена, па је применом члана 413. ЗПП, олучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић